

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 31. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 8. maj 2015

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Holger K. Nielsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Jan E. Jørgensen (V), Pia Adelsteen (DF) og Lars Barfoed (KF).

Desuden deltog: fødevarerminister Dan Jørgensen og økonomi- og indenrigsminister Morten Østergaard.

Pia Adelsteen fungerede som formand den første del af mødet, hvorefter Nikolaj Villumsen satte sig i formandsstolen.

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3386 (landbrug og fiskeri) den 11. maj 2015**

Fødevarerministeren sagde, at emnerne for rådsmødet den 11. maj var økologi og forenkling af landbrugspolitikken. Han ville forelægge punkt 1 om økologi, punkt 2 om kontrolforordningen og punkt 3 om plantesundhed til forhandlingsoplæg. Punkt 2 og 3 var tidlige forelæggelser af forhandlingsoplæg.

FO 1. Økologiske produkter

– *Generel indstilling*

KOM (2014) 0180, KOM (2014) 0178, KOM (2014) 0179

Rådsmøde 3386- bilag 1 (samlenotat side 3)

EU-note (13) – E 20 (EU-note af 2/4-14 om forslag til nye regler for økologisk produktion)

EUU alm. del (14) – bilag 517 (foreløbigt referat af EUU-møde 17/4-15)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 731, behandlet i EUU 9/3-15)

- a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007,
- b) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomisk og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: handlings-plan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union og
- c) Henstilling til en Rådsafgørelse om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om aftaler mellem den Europæiske Union og tredje-lande i forhold til handel med økologiske produkter

Fødevareministeren: Det første punkt er forslaget til en ny økologiforordning. Formandskabet vil forsøge at opnå opbakning til en generel indstilling på rådsmødet. Som sagt før var det oprindelige forslag fra Kommissionen problematisk. Det lettiske formandskab og den nye landbrugskommissær, Phil Hogan, har gjort en stor indsats for at forbedre forslaget. En række undtagelser er fastholdt, og brugen af delegerede retsakter er begrænset. Der er også strammet op på komitéproceduren.

Jeg vil fremhæve de punkter, som vi har fokus på: I forhold til økologikontrollen har formandskabet nu foreslået, at kontrolbestemmelserne fastholdes i økologiforordningen. Derudover arbejder vi for at fastholde den årlige kontrol. Det bør dog være risikobaseret i den forstand, at man kan se på indhold og omfang af kontrollen.

På pesticidrester presser en gruppe af medlemslande fortsat på for særlige grænseværdier for både pesticidrester og uønskede stoffer. Derfor er der nu indsat en alternativ formulering, der bygger på grænseværdier. Det modarbejder vi aktivt, da vi ønsker at fastholde den procesorienterede kontrol. Både på kontrol og pesticidrester er vi på linje med sektoren i Danmark.

Når det kommer til dyrevelfærd, er der sket forbedringer, men på visse punkter så vi gerne en yderligere opstramning. For eksempel burde muligheden for kvæg i bindestalde gøres mere restriktiv. Vi så også gerne en opstramning i forhold til næbtrimning.

I forhold til muligheden for, at konventionelle dyr kan afgræsse økologiske naturplejearealer, har vi fra dansk side arbejdet aktivt for at fastholde den nuværende mulighed, og det ser ud til at lykkes.

Når det kommer til import af økologiske varer til EU, presser vi på for at fastholde det nuværende system med ækvivalens frem for Kommissionens forslag om, at tredjelande skal overholde EU's regler. Særlig for udviklingslande vil det kunne give problemer. Det er blødt lidt op i teksten, som det ser ud nu.

Vi havde også gerne set større fokus på miljø- og klimakrav. Men det er der ikke opbakning til fra de andre medlemslande.

Kompromisteksten er forbedret, men jeg vil gerne understrege, at særlig spørgsmålet om pesticidrester vil være vigtigt at få løst tilfredsstillende. Særlige grænseværdier for økologiske produkter vil sætte spørgsmålstegn ved hele idéen om økologi som en særlig produktionsmetode. Tilsvarende bør der også ske forbedringer i forhold til import og kontrol.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side lægger afgørende vægt på at sikre udbredelsen af økologi, idet det tjener til at udbygge det økologisk dyrkede areal, til at løfte dyrevelfærden, til at forbedre miljøet og til at øge afsætningen af højværdiprodukter, idet man arbejder for

- at udfasning af undtagelser sker i et realistisk tempo,
- at regelsættet gøres så enkelt som muligt,

- at der ikke indføres særlige grænseværdier for pesticidindholdet i økologiske produkter,
- at kontrollen bevares som en procesorienteret kontrol, fastlagt i økologiforordningen, herunder at detailbutikker og transportører fortsat kan undtages fra krav om økologikontrol,
- at kontrolværktøjer rettet mod opdagelse af svindel fastholdes og styrkes,
- at det fastholdes, at medlemsstaterne skal gennemføre en årlig fysisk kontrol, men man er positiv over for en øget mulighed for en risikobaseret tilgang i forhold til indholdet af kontrollen,
- at der under visse betingelser opretholdes en adgang til afgræsning af økologiske arealer med ikkeøkologiske dyr,
- at dyrevelfærden forbedres, herunder forbedring af forholdene for dyr i bindestalde og forbud mod næbtrimning af høner,
- at et ændret importsystem ikke må begrænse markedsadgangen fra tredjelande og fra særligt udviklingslande på et urimeligt grundlag, og
- at brugen af delegerede retsakter og gennemførselsretsakter skal indrettes, så medlemsstaterne får indflydelse på beslutninger.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget. Det var vigtigt, at det, regeringen arbejder for, kommer igennem. Ellers var det efter Enhedslistens mening bedre, hvis der ikke kom en ny forordning. Hvor meget håber regeringen at komme igennem med? Han undrede sig over, at man kun kræver forbud mellem trimning af næb hos hønniker og ikke alt fjerkræ, og over, at regeringen ikke har taget hensyn til Økologisk Landsforenings ønske om forbud mod halekupering af svin. Muligheden for nationale regler var meget vigtig, og man bør modarbejde, at der kom alt for mange delegerede retsakter.

Lars Barfoed efterlyste en lidt skarpere betoning, hvad delegerede retsakter angik. Hvor skarpt vil regeringen stå på det? Man kunne frygte, at økologiforordningens restriktioner og krav vil gøre økologi dyrere og mindre tilgængeligt for forbrugerne. En række elementer i regeringens forhandlingsoplæg trækker i den rigtige retning, men var der nogen steder, hvor regeringen vil stille sig på bagbenene? Krævede regeringen, at forordningen ikke skal gøre økologi dyrere og mindre tilgængeligt?

Jan E. Jørgensen henviste til høringssvaret fra De Samvirkende Købmænd (DSK), der finder det uhensigtsmæssigt, at alle butikker, der forhandler økologiske fødevarer, skal omfattes af økologikontrol. Det kan få butikker til at fravælge at forhandle økologiske fødevarer. Dansk Erhverv er inde på, at det kan medføre et mere snævert sortiment af økologiske fødevarer. DSK nævner også, at kravet om adskilt opbevaring af økologiske og konventionelle produkter er unødvendigt, når man taler om færdigpakkede varer, og at det fortsat skal være muligt at producere økologiske og konventionelle produkter i samme virksomhed. Hvor vigtigt mener man fra dansk side det er?

Holger K. Nielsen sagde, at Socialistisk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget. Han spurgte, om kravene til natur og klima, som regeringen ifølge den kommenterede dagsorden bakkede op om, ville komme med. Det var jo en enormt svær forhandlingssituation med så mange forskellige interesser på kryds og tværs af EU-landene og andre. Holger K. Nielsen syntes, at regeringen skulle have mulighed for at slå til, hvis resultatet bliver tilfredsstillende ud fra prioriteterne i forhandlingsoplægget. Men var forhandlingssituationen så kompliceret, at man risikerer, at det ikke bliver til noget?

Pia Adelsteen havde forstået det sådan, at man måske vil indføre nogle pesticidgrænseværdier for økologiske landbrug. Havde man ikke allerede totalharmoniseret det med et direktiv om pesticider?

Pia Adelsteen mente, at forslaget om, at kontrolbestemmelserne bliver flyttet, så Kommissionen bemyndiges til at fastlægge særlige kontrolfrekvenser ud fra en risikovurdering, for så vidt kunne være fint, men vil det fortsat være Kommissionen, der fastsætter kontrolfrekvenserne, eller bliver det lagt ud til medlemsstaterne?

Kunne ministeren komme med nogle eksempler på, hvornår Kommissionen kunne blive delegeret til at supplere anvendelsesområdet med produkter, der har en tæt forbindelse til det landbrugsmæssige produkt?

Fødevareministeren henviste til et rundsendt oversigt, der viste, at det var gået ret godt med at få færre af disse områder reguleret af delegerede retsakter.

Ministeren tilbød Pia Adelsteen at oversende en oversigt over, hvilke produkter der kan godkendes af Kommissionen. Det kunne f.eks. være salt eller uld eller kork.

Ministeren svarede Lars Barfoed, at det var svært at forudsige, hvad de væsentligste ting ville blive. Når man sidder i forhandlingerne, kan man i sidste øjeblik få tilbudt noget til gengæld for noget andet. Men det med pesticiderne var meget vigtigt for Danmark, og det kunne man faktisk ikke give sig på. Man skal ikke fastsætte en grænseværdi for pesticidrester, for det ville være et opgør med hele grundprincippet i økologi – at man ikke sprøjter. Der kan komme pesticider med vinden fra nabomarkerne, men det argument vejer ikke så tungt, at man skal fastsætte en grænseværdi. Reelt vil det have en meget uheldig økonomisk betydning, også for økologiske producenter, der pludselig vil være underlagt en meget stor risiko, der påføres dem af nogle andre. Så det er det, man arbejder hårdest for at få ændret.

Ministeren troede, man ville få lov til at opretholde den årlige fysiske kontrol. Når han nævnte den risikobaserede kontrol, var det, fordi flere har spurgt, om det ikke var smartere at gøre det sådan, ligesom i al anden fødevarekontrol i Danmark. Det var meget godt, hvis man kan sige, at man skal have den fysiske kontrol en gang om året, for der er økologi anderledes end konventionel produktion, men indholdet af kontrollen kunne godt være mere risikobaseret. Hvis man ved, der er styr på noget, er det noget andet, man skal kontrollere.

Ministeren svarede Jan E. Jørgensen, at Danmark havde adresseret netop de bekymringer, han nævnte. Man ønskede en procesorienteret kontrol frem for en kontrol ude i supermarkederne, der ville være meget langt fra de grundtanken i den måde, man kontrollerer på. Det gjaldt også de færdigpakkede produkter. Den skulle være landet.

Ministeren svarede Lars Barfoed, at han ville oversende en oversigt over delegerede retsakter. Han mente ikke, det ville blive dyrere og mindre tilgængeligt. Han forstod godt spørgsmålet og havde selv været inde på det, da de startede med at behandle det, for det oprindelige forslag ville have været en forringelse for økologien, vurderede han. Men de havde fået pillet de værste tidsler ud og indført nogle bedre ting.

En ting, de ikke havde snakket så meget om, men som ministeren gik meget op i, var muligheden for, at lande uden for EU kan eksportere deres økologiske varer til EU. Hvis ikke man får nogle forbedringer ind der, kunne det føre til en mindre udbredelse af økologi. Der er produkter, som er svære at dyrke i Europa, og det er fornuftigt, at udviklingslande har mulighed for at opbygge en økologisk bæredygtig produktion. Hvis man fastholder, at der skal være en 100 pct. implementering af EU-regler i Botswana eller Malaysia, vil det udelukke rigtig mange producenter. De skal selvfølgelig leve op til nogle krav, men det må være ud fra et ækvivalensprincip frem for en 1:1-implementering. Det ville man fokusere på, og her var også støtte fra en række lande.

Ministeren bekræftede, at det var en svær forhandling, men det ville overraske ham, hvis ikke man nåede til en beslutning den kommende mandag. Det var ikke et plausibelt scenarie at stemme imod og lade det falde. Der ser overhovedet ikke ud til at være et blokerende mindretal. Men der var ret store fremskridt i forhold til udgangspunktet.

Ministeren svarede Nikolaj Villumsen, at det ikke var hønniker, men høns, der var tale om, så det var lidt bredere. Desværre troede han ikke, man ville komme igennem med det.

Jan E. Jørgensen takkede for de uddybende bemærkninger om procesorienteret kontrol. Venstre støttede forhandlingsoplægget. Han bad ministeren uddybe, hvad der mentes med risikobaseret kontrol. Det betyder vel, at man sætter ressourcerne ind, hvor de anvendes bedst, og generer de producenter, der overholder reglerne, mindst muligt. Erhvervet er interesseret i ensartede regler, så man ikke skal konkurrere på ulige vilkår. Kunne ministeren uddybe linjen i forhandlingerne på det punkt?

Lars Barfoed sagde, at reguleringen af import fra tredjelande, først og fremmest udviklingslande, virkelig var et dilemma. At åbne op for varer fra udviklingslandene er noget af det bedste, man kan gøre for dem. Omvendt skal forbrugere, der køber økologimærkede varer, kunne regne med, at de overholder visse standarder. Her er det svært at tage for store hensyn. Man kunne lempe handelspolitisk på andre måder, men man må være varsom med at lempe reglerne. Man kunne målrette bistanden til økologisk produktion, der lever op til EU-standarder.

Lars Barfoed spurgte, om nogen havde spurgt Kommissionen, hvorfor det overhovedet er nødvendigt at have delegerede retsakter i den sammenhæng. Skal Kommissionen overhovedet kunne udvide og detailregulere ud over det, der står i de regler, Rådet fastsætter?

Lars Barfoed var glad for, at regeringen mente, at det samlede kontroltryk ikke bør stige, at den vil arbejde for, at økologikontrol med fødevarevirksomhederne kan gennemføres som en integreret del af den offentlige fødevarekontrol, og at kontrolomfanget af detailledet og distributionsledet ikke øges. EU bør kun regulere det, der berører det indre marked, dvs. handel over grænserne. Det, der sker i detailledet, påvirker ikke det indre marked, og derfor burde man ikke acceptere nogen stigning i kontrolomfanget her – med mindre man selv har vurderet, at det er nødvendigt. Regeringen burde lægge afgørende vægt på, at kontrolomfanget ikke bliver øget unødigt. Det er et kernepunkt i udbredelsen af økologi til forbrugerne. Hvis man gør det mere bureaukratisk og besværligt, vil færre butikker sælge varerne, og færre forbrugere vil købe dem.

Holger K. Nielsen sagde, at der er en indbygget modsætning mellem at fremme økologisk produktion og høje kontrolkrav. Forbrugerne skal have sikkerhed for, at det er i orden, men hvis man stiller for strenge krav, bliver det vanskeligere at få produceret mere økologisk. Her må man finde en balance, hvad man, så vidt han kunne se, også forsøger at gøre med økologiforordningen. Han efterlyste svar på sine spørgsmål om natur- og klimakrav. Angående pesticidresterne var han enig med ministeren. Men var ministeren sikker på, at det ikke ville blive til noget?

Pia Adelsteen havde forstået det sådan, at det seneste kompromisforslag gik på at fjerne kontrollen i detailhandlen. Hvad pesticidgrænseværdier angik, havde hun forstået det sådan, at der er stillet to forskellige forslag: et, der går på at analysere de økologiske produkter, og et om at spore, hvor der er nogle grænseværdier. Hvad havde ministeren tænkt sig der? Hun havde forstået det som et kompromis. I det første svar lød det, som om man ville undgå grænseværdier, fordi det er et problem, specielt hvis man har et økologisk landbrug lige op ad et konventionelt.

Pia Adelsteen spurgte, om Kommissionen ville blive bemyndiget til at fastsætte kontrolfrekvenser. Men hvad ville resultatet så blive, når ministeren lagde vægt på, at det skal være en årlig kontrol?

Lars Barfoed sagde, at han havde spurgt til kontrol i detailhandlen, fordi der i regeringens bemærkninger stod, at regeringen finder, "at kontrolomfanget af detailledet samt distributionsledet (transportører) ikke bør øges." Derfor gik han ud fra, at regeringen ikke mener, det kan komme på tale, og derfor syntes han, man burde lægge afgørende vægt på det.

Pia Adelsteen sagde, at det også var derfor, hun spurgte om kontrolfrekvenser, men hun havde forstået det sådan, at der ikke ville være en speciel økologikontrol i detailhandlen.

Fødevareministeren forstod godt forvirringen og understregede, at der var tale om en tidlig forelæggelse. Noget har ændret sig siden sidst, hvor man var bekymret over at gå væk fra den procesorienterede kontrol og lægge det ud i detailleret, fordi det ville have alle mulige negative konsekvenser. Det problem blev anset som løst i det nuværende kompromisforslag, hvor der er status quo på den del af kontrollen. Det var man meget tilfreds med. Hvis det pludselig ændrer sig, vil man lægge afgørende vægt på det, men det betragtede han ikke som sandsynligt.

Ministeren svarede, at det med hensyn til grænseværdier for pesticidrester var den første mulighed, man gik efter. Analyse er fornuftigt nok, man vil gerne have overblik, og man vil ikke negligere, at det kan være et problem med forurening fra konventionel produktion i økologiske varer. Det, man er imod, er at lave en grænseværdi for pesticider, fordi pesticider ikke hører hjemme i økologisk produktion.

Det har været Danmarks ønske at opretholde en årlig kontrol, ikke mindst efter at have konsulteret erhvervet. Man siger så, at man inden for rammen af en årlig fysisk kontrol gør det så risikobaseret som muligt. Men det er klart, det er noget andet end det, vi kæmper for i kontrolforordningen. Det gør det forvirrende, at de to ting er på dagsordenen samtidig.

Angående tredjelande havde Lars Barfoed ret i, at det var en balancegang. Man beder fra dansk side om at opretholde status quo. Der er i dag er ret godt styr på importen fra tredjelande, fordi de er underlagt ækvivalenskriteriet, der vil sige, at produktet skal have de samme kvaliteter, som hvis det var produceret i Europa. Problemet er, at der ikke er de samme produktionsforhold i mange af de lande, og det er en helt anden type produkter. Derfor vil det være meget kunstigt og umuligt at gennemføre i nogle tilfælde. Mange ngo'er har været bekymret for det – også ngo'er, som har fokus på at sikre den høje kvalitet af økologi. Det er en balance, men først og fremmest er det vigtigt at beholde ækvivalensprincippet frem for en krakilsk 1:1-overførsel af EU-regler til udviklingslandene.

Ministeren svarede Holger K. Nielsen, at klima og miljø har været en mærkesag for Danmark, ikke mindst fordi man her har en økologisk sektor, som er meget ambitiøs på klimaområdet. Desværre var Danmark det eneste land, der prioriterede det, så det havde man ikke kunnet komme igennem med, men man vil blive ved at nævne det. Ministeren ville være ked af at lade det være afgørende i en forhandlingssituation, hvor det eneste, man kan true med er en proteststemme. Her kan det være klogere at gå med for at forbedre den generelle tekst. Han håbede, udvalget havde tillid til hans afgørelse. Han så ikke de store uenigheder rundt om bordet.

Holger K. Nielsen mente bestemt, at ministeren skulle have mandat til at slå til. Men angående pesticidresterne havde han opfattet det sådan, at ministeren var ret sikker på, det ville ryge ud – var det alligevel ikke sådan? Var det så muligt at diskutere kildesporing og dispensation? Det var helt urimeligt at straffe økologiske landmænd for naboens pesticider.

Lars Barfoed var med på regeringens position med hensyn til delegerede retsakter. Det var fint. Nu siger Kommissionen, at man på en række områder skal have mulighed for at udvide, uddybe og gøre det mere detaljeret. Diskuterede man omfanget af delegerede retsakter på området? Det var meget løst formuleret fra Kommissionens side. Det var betænkeligt, at Kommissionen bare får carte blanche til at lave nye og flere regler på området. Var andre lande skeptisk indstillede over for det?

Fødevareministeren sagde, at delegerede retsakter som altid fyldte meget. Ganske ofte er der ræson i, at Kommissionen kan træffe meget tekniske beslutninger, uden at der går nationalinteresser i den. Men i mange tilfælde har det ikke været begrundet, og derfor har man den lange liste over punkter, som man har diskuteret om det var rimeligt med delegerede retsakter på. Man syntes ikke, Kommissionen har kunnet redegøre for nødvendigheden af det. Derfor har man fået flyttet meget i den rigtige retning. Dertil kommer, at man kæmper for, at der skal være en udløbsdato for den slags beslutninger og en tydelig afgrænsning af, hvad der delegeres.

Ministeren var enig med Holger K. Nielsen i, at hvis det ender med, at man taber kampen mod grænseværdier for pesticidrester, må man se på, hvordan det så kan gøres tåleligt for producenterne. Han ville dog nødig bringe den slags på bordet, for det kunne blive set som et kompromisforslag, og det var han ikke interesseret i.

Nikolaj Villumsen, fungerende formand, konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på anvendelsen af fødevarer- og foderstoflovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed, planteforneringsmateriale og plantebeskyttelsesmidler (kontrolforordningen)

– Tidlig forelæggelse

KOM (2013) 0265

Rådsmøde 3386 – bilag 1 (samlenotat side 20)

EUU alm. del (14) – bilag 309 (side 473, senest behandlet i EUU 12/12-14)

Fødevarerministeren: Punkt 2 er forslaget om en kontrolforordning, der sammen med forslag om plantesundhed under punkt 3 var en del af den store kontrolpakke, der også indeholdt forslaget til ny dyresundhedsforordning og et forslag om EU-finansiering. På forslaget om kontrolforordningen vil formandskabet her i maj forsøge at få opbakning til et mandat til at forhandle med Europa-Parlamentet.

Forslaget sætter den overordnede ramme for organisering af offentlig kontrol af fødevarer, foder, dyr og planter i EU. Det er et omfattende og meget teknisk forslag, der forsøger at opdatere og sammenskrive den eksisterende lovgivning. Jeg vil forsøge at nævne de vigtigste punkter.

I forhold til gebyrfinansiering af kontrollen havde Kommissionen lagt op til en mere ensartet model, dog med en undtagelse for mikrovirksomheder. Der er desværre ikke opbakning til harmonisering af gebyrfinansieringen. Det er ærgerligt, da det er et stort dansk ønske at få mere lige konkurrencevilkår, hvilket vi også arbejder aktivt for i forhandlingerne. Til gengæld undgås det også, at mikrovirksomheder undtages. Det ville have været u hensigtsmæssigt.

Derudover lægger vi vægt på, at medlemslandene kan organisere kontrollen, så den passer til nationale forhold bedst muligt. Vi skal stadig kunne prioritere fokusområder nationalt. Det synes jeg er lykkedes. Desværre er der flere medlemslande, som ønsker, at dyrlæger skal stå for hovedparten af kontrollen af animalske produkter. Det er meget dyrt og giver ikke nødvendigvis mening.

En del af dette er også at sikre, at Kommissionen får afgrænset klart, hvad der kan vedtages med gennemførelsesbestemmelser. Her er der også i formandskabets kompromistekst sket en reduktion i antallet af delegerede retsakter, hvilket er positivt.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man forholder sig positivt til Kommissionens forslag, idet man arbejder for

- et højt niveau for beskyttelse af menneskers, dyrs og planters sundhed og dyrevelfærd,
- at fastholde princippet om virksomhedernes ansvar for reglernes overholdelse og risikobaseret kontrol som det bærende element i kontrolforordningen,

- at kontrolforordningen fortsat skal være en fleksibel rammelovgivning, der fastlægger rammer og mål for kontrollen, som medlemsstaterne derefter selv skal implementere mest hensigtsmæssigt, herunder i relation til fleksibel anvendelse af kontrolpersonale,
- at reglerne om finansiering som hovedregel bygger på princippet om obligatorisk brugerbetaling med fuld omkostningsdækning, og
- at omfanget af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter afgrænses klart, og at medlemsstaterne får størst mulig indflydelse i forbindelse med udformningen af delegerede retsakter.

Nikolaj Villumsen sagde, at med hensyn til fødevarer og foderstoffer delte Enhedslisten regeringens bekymring over de delegerede retsakter. Det var vigtigt at sætte ind her.

Pia Adelsteen nævnte, at ministeren havde sagt, at man vil lægge afgørende vægt på, at der kommer en mere klar og tydelig opdeling af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Men så sagde ministeren også, at brugen af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter skal give medlemsstaterne indflydelse. Og hvis man først har bemyndiget Kommissionen til at lave delegerede retsakter, er det meget lidt indflydelse, medlemsstaterne har. Hun forstod derfor ikke ministerens udtalelse.

Landbrug & Fødevarer havde været ude med en krads bemærkning i deres høringsvar om, at efter to års forhandlinger går de seneste kompromistekster i den stik modsatte retning end den tiltrængte harmonisering. Det ser de som konkurrenceforvridende. Havde ministeren nogen kommentarer til det?

Ministeren svarede, at man i kontrolforordningen kæmper for en mere risikobaseret kontrol, som man i Danmark synes er det eneste rationelle. Landbrug & Fødevarer har haft nogle kommentarer til kontrolforordningen, og som sagt var man enig i en række af de kritikpunkter. Specielt gebyrfinansieringen ville være god at få harmoniseret, desværre havde der ikke været den store opbakning på det punkt.

Der var to mulige beslutningsprocesser. Enten skal der i komiteen skal være et flertal for, eller også må der ikke være et flertal imod. Regeringen kæmper for førstnævnte mulighed, der styrker Rådets indflydelse. Det var en indirekte måde at få mere medbestemmelse, og han forstod godt forvirringen.

Hvad angik kontrol og bekymringen for, om den ville være konkurrenceforvridende, havde han refereret til, at man gerne ville have haft en harmonisering af gebyrerne.

Pia Adelsteen sagde, at ministeren havde sagt, at brugen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter skal give medlemsstaterne mere indflydelse. Rådet og Europa-Parlamentet får på den måde mulighed for at gøre indsigelser over for delegerede retsakter, men hun bad ministeren bekræfte, at de nationale parlamenter kobles af i den proces.

31. Europaudvalgsmøde 8/5-15

Pia Adelsteen var nødt til at forlade mødet og fik derfor ikke besvaret dette spørgsmål.

Nikolaj Villumsen, fungerende formand, konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det,

FO 3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0267

Rådsmøde 3386 – bilag 1 (sammenotat side 32)

EUU alm. del (14) – bilag 309 (side 474, senest behandlet i EUU 12/12-14)

Fødevareministeren: Punkt 3 er forslaget om plantesundhed, der også er en del af den store kontrolpakke. Også her vil formandskabet i maj forsøge at få opbakning til et mandat til at forhandle med Europa-Parlamentet. Igen er der tale om et relativt teknisk forslag, der forsøger at opdatere og styrke den eksisterende lovgivning. Hovedsigtet med forslaget er at holde styr på, at de professionelle operatører ikke spreder alvorlige skadegørere med forsendelser af planter og planteprodukter i den stærkt stigende verdenshandel, og at der tages effektivt hånd om udbrud i EU.

Det største stridspunkt i forhandlingerne har været importsystemet for planter. En række sydeuropæiske lande havde lagt op til et meget restriktivt og tungt importsystem. Det ville have været meget dyrt og slet ikke proportionalt. Det ser ud til, at man nu er ved at finde et kompromis, så man fokuserer på de planter, hvor der er den største risiko for indslæbning af plantesygdomme og skadegørere. Det synes jeg er et rimeligt kompromis. Det gælder grundlæggende om at sikre en omkostningseffektiv kontrol.

Som i andre forslag er der også fokus på at indhegne Kommissionens kompetence, så der sikres kontrol med gennemførelsesbestemmelserne. Igen er der her sket en reduktion i antallet af delegerede retsakter.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man forholder sig positivt til Kommissionens forslag, idet man arbejder for

- en præcisering af en række tekniske begreber og bestemmelser, så der sikres overensstemmelse med de internationale standarder på området,
- at de fælles EU prioriteringer, hvad angår karantæneskadegørere, hvor overvågnings-, inddæmnings- og udryddelsesindsatser kan nyde EU medfinansiering, bliver vedkommende for nordeuropæiske klimaforhold,
- at EU importbestemmelserne udformes således, at der opretholdes et højt niveau for plantesundhed, uden at der opstilles unødigt store hindringer for samhandlen med tredjelande,
- at omfanget af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter afgrænses klart, og at medlemsstaterne får størst mulig indflydelse i forbindelse med udformningen af delegerede retsakter.

Pia Adelsteen sagde, det var vigtigt, at man ikke får sygdomme med, når man indfører planter. Men alligevel undtager man små mængder planter til endelige brugere kravet om plantepas, så man som privatperson kan indføre små mængder planter. Kan de ikke lige så vel være syge og smittende?

Ministeren svarede, at privat indførsel af frø fra tredjelande er underlagt samme regler som erhvervsmæssig import, men små mængder er undtaget inden for EU. Plantepas gælder kun EU, så det var bare indre marked-regler.

Pia Adelsteen svarede, at det giver mening at give plantepas til dem, der importerer store mængder for at forhindre, at plantesygdomme spredes på tværs af grænserne. Alligevel kan man som privatperson tage en lille mængde med uden at have plantepas. Er der ingen risiko, når private indfører planter?

Fødevareministeren svarede, at man ikke må tage planter med ind fra lande uden for EU, uanset hvor små mængder der er tale om. Men internt i det indre marked har man en bagatelgrænse, som mange haveejere og småproducenter er glade for. Det syntes han man skulle opretholde, det indebar ingen større risiko.

Nikolaj Villumsen, fungerende formand, konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

4. Forenkling af den fælles landbrugspolitik

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3386 – bilag 1 (samlentat side 41)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 733, senest behandlet i EUU 9/3-15)

Fødevareministeren: Punkt 4 drejer sig om forenkling af landbrugspolitikken, hvor formandskabet har fremlagt et udkast til rådskonklusioner. Udkastet fra formandskabet er overordnet set meget fornuftigt. Hovedformålet er at holde Kommissionen op på, at der løbende skal ske en forenkling af landbrugspolitikken.

Der er allerede nu, hvor vi er i gang med det første års gennemførelsen af landbrugsreformen, en række punkter, hvor vi kan se, at der er behov for forenkling. Et emne er for eksempel behovet for fysisk kontrol, hvor man bør kunne nøjes med et besøg for at kontrollere de grønne krav.

Principielt bør man også se på, hvad der skal bestemmes i Bruxelles, og hvad man kan overlade til medlemslandene. Vi behøver måske ikke have fælles definitioner for levende hegn og grøfter. Det bør kunne overlades til medlemslandene. Det afgørende er, at der ikke sker konkurrenceforvridning.

5. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om fastlæggelse af en tilpasningssats for direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1306/2013 for så vidt angår kalenderåret 2015

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2015) 0141

Rådsmøde 3386 – bilag 1 (samlentat side 45)

Fødevareministeren: Punkt 5 er forslaget om såkaldt finansiel disciplin. Det drejer sig om reduktionssatsen for den direkte støtte for kalenderåret 2015 til brug for finansiering af krisereserven. Forslaget følger aftalen om den flerårige finansielle ramme, så det kan vi støtte.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3387 (økonomi og finans) den 12. maj 2015

1. Investeringsplan for Europa: Kommissionens forslag til en europæisk fond for strategiske investeringer

– *Status*

KOM (2014) 0903

KOM (2015) 0010

Rådsmøde 3387 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2014) 0903 – bilag 159 (oversigt med projekter foreslået fra dansk side til overvejelse under investeringsplanen) (fortroligt – dtfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2014) 0903 – bilag 1)

EU-note (14) – E 17 (EU-note af 13/3-15 om status på EU's store investeringsplan)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 700, EFSI forslag senest behandlet i EEU 9/3-15)

EUU alm. del (14) – bilag 286 (side 366 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 5/12-14)

EUU alm. del (14) – bilag 61 (side 4, behandlet i EEU 9/10-14)

Økonomi- og indenrigsministeren: Formandskabet ventes på Økofin at give en status for trilogforhandlingerne med Europa-Parlamentet om forslaget til en europæisk investeringsfond (EFSI). Forhandlingerne er indledt ultimo april. Rådet og Europa-Parlamentet støtter begge generelt Kommissionens EFSI-forslag. Der er dog flere punkter, hvor der er store forskelle mellem Rådets kompromis fra Økofin den 10. marts 2015 og Parlamentets holdning til EFSI-forslaget. Jeg vil nu uddybe nogle af de centrale punkter.

Finansiering af EFSI: Rådets kompromis fastholder Kommissionens forslag til finansiering. Det indebærer, at EU-garantien til EIB på 16 mia. euro understøttes, ved at der overføres 8 mia. euro fra EU-budgettet til en EU-garantifond. De 8 mia. euro finansieres af programmerne Horisont 2020 (2,7 mia. euro), Connecting Europe-faciliteten (3,3 mia. euro) og budgettets margin (2 mia. euro).

Parlamentet ønsker derimod ikke, at Connecting Europe-faciliteten og Horisont 2020 skal finansiere EFSI. Parlamentet foreslår ikke nogen konkret alternativ finansiering. Parlamentet foreslår i stedet, at midlerne til EU-garantifonden findes som led i de årlige EU-budgetforhandlinger. Parlamentet foreslår også at finansiere EFSI ved at anvende mulige tilgængelige midler under den flerårige finansielle ramme 2014-20 (MFF). Der bør ifølge Parlamentet særlig ses på muligheden for yderligere anvendelse af EU-budgettets margin og de særlige fleksibilitetsinstrumenter, som kan anvendes til at finansiere udgifter, der ikke kan finansieres inden for udgiftslofterne.

Parlamentet foreslår desuden, at man i forbindelse med den kommende midtvejsevaluering af MFF'en senest i 2016 skal overveje at kompensere de EU-budgetprogrammer, som inden da bidrager til finansieringen af EFSI. Parlamentets forslag om at anvende margin, fleksibilitetsinstrumenter og kompensere EU-budgetprogrammer vil alt andet lige medføre et øget dansk EU-bidrag til finansiering af EFSI.

Angående ledelsen af EFSI er Rådet og Parlamentet enige om, at landene og andre tredjeparter skal kunne bidrage direkte til EFSI, men at de ikke skal kunne opnå plads og stemmer i EFSI's bestyrelse.

Parlamentet ønsker at godkende EFSI's investeringskomité og den administrerende direktør. Investeringskomiteen skal godkende brug af EU-garantien for projekter, som opfylder kriterierne for finansiering via EFSI. Den administrerende direktør skal varetage den daglige ledelse af EFSI. Investeringskomiteen skal bestå af direktøren og otte andre udvalgte medlemmer med erfaring inden for området. Rådets kompromis indebærer bestemmelser vedrørende politisk kontrol med EFSI, men lægger ikke op til, at Parlamentet skal foretage en sådan godkendelse.

Hvad EFSI's levetid angår, lægger Rådets kompromis op til, at Rådet og Europa-Parlamentet aktivt skal træffe en ny beslutning, hvis EFSI skal fortsætte efter juni 2020. Rådet ønsker dermed som udgangspunkt ikke, at EFSI skal være en permanent konstruktion. Dette adskiller sig fra Parlamentet holdning, som lægger op til evaluering af EFSI, men ikke indebærer nogen udløbsdato.

Regeringen lægger vægt på, at der anvises konkret og robust finansiering af EFSI. Det har betydning for, i hvilket omfang private investorer vil kunne tiltrækkes, så det ønskede investeringsomfang nås.

Regeringen kan ikke støtte Parlamentets forslag til finansiering af EFSI. Parlamentets forslag rejser tvivl om finansieringen af EFSI og overholdelsen af EU-budgettets udgiftslofter. Desuden vil det bidrage til at komplicere i forvejen vanskelige EU-budgetforhandlinger. Regeringen er også skeptisk over for, at finansieringen af EFSI knyttes til midtvejsevalueringen af den nuværende flerårige finansielle ramme (MFF).

Regeringen støtter altså en fastholdelse af Rådets kompromis, så Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten bidrager til finansieringen af EFSI. Vi mener dog, at programmerne er forbundet med stor EU-merværdi og havde derfor gerne set en anden finansieringsmodel. Vi vil derfor gerne se på konkrete alternative forslag til finansiering af EFSI inden for de nuværende budgetmæssige rammer, hvis det måtte blive aktuelt. Men Parlamentets forslag i sin nuværende form er altså efter vores opfattelse ikke nogen hensigtsmæssig løsning.

Regeringen lægger vægt på, at EFSI's ledelsesmæssige strukturer og kriterier for udvælgelse af projekter understøtter det overordnede sigte med EFSI. Inden for disse rammer er regeringen indstillet på at nå til enighed med Parlamentet på disse områder.

Regeringen lægger vægt på, at Rådet og Europa-Parlamentet – efter en evaluering og et eventuelt forslag fra Kommissionen – om nogle få år aktivt skal beslutte, om EFSI skal fortsætte.

Lars Barfoed havde tiltro til, at investeringsfonden ville skabe bærende infrastrukturprojekter, der på langt sigt kan understøtte den økonomiske udvikling. Spørgsmålet om de statsfinansielle konsekvenser svævede dog stadig i luften. Risikoen er, at projekter, hvor Danmark forventer at få EU-støtte ad anden vej, mister denne støtte, fordi der skal allokeres midler til investeringsfonden. Det ville være uacceptabelt, fordi der er projekter, man har sat i gang med en berettiget forventning om EU-støtte. Han tænkte her på den faste forbindelse til Tyskland. Investeringsfonden kunne vel også få en effekt på Danmarks statslige forbrug, hvis man skal finansiere mere til fonden, end man får.

Jan E. Jørgensen nævnte, at finansieringen kan have en række uhensigtsmæssige konsekvenser. Hvor bekymret skal man være for Femernforbindelsen?

Holger K. Nielsen bemærkede, at regeringen hele tiden har været skeptisk over for finansieringen af investeringsfonden gennem Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten, men nu var endnu mere skeptisk over for Parlamentets forslag. Var der en reel mulighed for at forhandle sig frem til en bedre finansiering? Holger K. Nielsen mente, det kunne være nyttigt at få stillet op, hvad konsekvenserne af de forskellige muligheder for finansiering ville være.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at man jo har været enig om, at investeringsfonden ikke måtte føre til, at EU's budget samlet set vokser, så man skal aflevere et større EU-bidrag. Derfor vinder Parlamentets forslag eller mangel på samme ikke gehør. Der findes ikke alternative bud på finansiering, der ikke bryder med den præmis. Skulle der pludselig blive fundet en vej, vil Danmark være parat til at åbne Rådets kompromis, men det skal man nok ikke sætte næsen op efter. I forhandlingerne lykkedes man med at afgrænse, hvad man kan trække på fra Connecting Europe-faciliteten. På Danmarks foranledning kan Kommissionen ikke længere øge andelen fra 10 til 20 pct. Der er taget noget til EFSI, men der er også lagt nogle begrænsninger ind på eventuelle fremtidige dræn, som ikke var der før kompromisset.

Ministeren svarede Holger K. Nielsen, at man godt kunne skrive notater om konsekvenserne, men han advarede imod at forvente alt for nagelfaste betragtninger. Han havde dagen før haft et møde med den ansvarlige kommissær, Jyrki Katainen, der rejste rundt i alle lande og fortalte om planerne, og Margrethe Vestager. Han havde også mødtes med Dansk Industri og mange andre. Hvis Danmark og danske virksomheder benytter disse faciliteter, kan Danmarks hjemtagelse netto ende med at være større, end den ellers ville have været. Når man har været bekymret for at finansiere med midler fra Horisont 2020, var det ud fra et principielt synspunkt om, at det er vækstoffremmende i sig selv. Danmark er god til at få hjemtag fra forskningsmidlerne. Og hvorfor skulle man ikke også være det, hvis der – som her – bliver lagt privat kapital oveni? Regeringen vil være optaget af

at få understøttet dansk hjemtag.

Angående Femern Bælt-forbindelsen var der hverken mere eller mindre grund til bekymring, end sidst man talte om sagen. Det har ikke flyttet sig i trilogforhandlingerne. Det er stadig et projekt, hvis europæiske merværdi anerkendes, og som er oplagt at støtte, det er mere en generel bekymring. Hvis kagen bliver mindre, bliver konkurrencen hårdere. Men man kan stadig ikke konkludere, at man ikke får den medfinansiering, man har regnet med.

2. Det europæiske semester: makroubalanceproceduren og opfølgning på de landespecifikke anbefalinger 2014

– Rådskonklusioner

KOM (2015) 0085

Rådsmøde 3387 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2015) 0085 – bilag 1 (Danmarks nationale reformprogram for 2015)

EU-note (14) – E 22 (EU-note af 15/4-15 om Danmarks konvergensprogram 2015)

EU-note (14) – E 8 (EU-note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

EUU alm. del (14) – bilag 449 (side 707, landespecifikke økonomiske analyser forelagt EUU 9/3-15)

EUU alm. del (14) – bilag 436 (side 574, makroøkonomiske ubalancer senest behandlet i EUU 6/2-15)

EUU alm. del (14) – bilag 285 (fortroligt dtfo.dk) (side 351, lukket samråd 5/12-14 om Kommissionens vækstanalyse 2015)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi skal vedtage konklusioner om Kommissionens landerapporter, der blev offentliggjort den 26. februar. Rapporterne indeholder dybdegående analyser for de 16 EU-lande, der blev udpeget i varslingsrapporten og vurderinger af EU-landenes opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger.

Konklusionerne ventes at fremhæve, at de dybdegående analyser giver en grundig vurdering af de makroøkonomiske ubalancer i de enkelte EU-lande. Samtidig bør der sikres øget klarhed og transparens i proceduren, f.eks. med hensyn til om konkrete makroubalancer kategoriseres som alvorlige og dermed i højere grad kræver overvågning og reformer, eller om de er mindre alvorlige.

Rådet ventes at tilslutte sig Kommissionens vurdering af, at i alt 16 lande har ubalancer, hvoraf 5 lande har alvorlige ubalancer. Det understreges, at der er behov for politisk handling i form af strukturreformer i alle lande og specielt i lande med ubalancer.

Konklusionerne ventes at anerkende, at der overordnet set er gjort fremskridt med opfølgningen på de landespecifikke anbefalinger. Konklusionerne ventes samtidig at pege på, at der er forskelle på fremskridtene på tværs af lande og reformområder, og at der i en række lande er behov for en intensivning af reformindsatsen, herunder på arbejdsmarkedene og produktmarkedene. Regeringen støtter de ventede konklusioner.

Næste skridt i dette års semester er, at Kommissionen medio maj ventes at offentliggøre sit bud på dette års landespecifikke anbefalinger, som vi skal behandle på Økofin den 19. juni.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten så den tårnhøje arbejdsløshed som det afgørende problem. Fokus bør derfor være på at skabe beskæftigelse frem for at fortsætte sparepolitikken.

Økonomi- og indenrigsministeren noterede sig synspunktet. Det bunder i en fundamental uenighed om, hvad den rette kur mod krisen er. Resultaterne taler for, at man skal holde fast i den førte politik. Nogle af dens stærkeste fortalere er lande, der har været igennem de sværeste forløb, og som nu oplever en positiv udvikling, bl.a. Spanien. Det betyder ikke, at alting er godt i Spanien, men ledigheden er dog nedadgående, og økonomien er voksende.

3. Aldringsrapporten 2015

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3387 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Økonomi- og indenrigsministeren: Rådet skal vedtage konklusioner om aldringsrapporten. Rapporten viser en stigning i de aldersrelaterede udgifter til pension, sundhed, ældrepleje m.v. målt som andel af BNP på i gennemsnit 1,4 procentpoint i EU-landene frem til 2060. Gennemsnittet dækker dog over store variationer mellem landene. Der er tale om en mindre skønnet stigning end i rapporten fra 2012 (som skønnede en stigning på 3,7 procentpoint). Udgiftsstigningen kommer nu især fra sundhedsudgifterne. Resultaterne viser, at de senere års reformer af særligt pensionssystemerne virker. Rapporten understreger samtidig behovet for at forbedre holdbarheden af de offentlige finanser gennem yderligere reformer i mange lande.

Danmark ligger bedre end gennemsnittet med et forventet fald i de samlede aldersbetingede offentlige udgifters andel af BNP på i alt 1,4 procentpoint frem til 2060. Der er tale om et markant bedre resultat end i 2012-analysen (en stigning på 3,6 procentpoint). Ændringen skyldes primært beregningsteknik, herunder bedre indregning af bl.a. tilbagetræknings- og velfærdsaftalerne, således at aldringsrapportens metode nu i højere grad ligner den danske metode på udgiftssiden. Den danske metode indregner dog også et skønnet fald i indtægterne og peger derfor på større udfordringer for de samlede offentlige finanser.

Rapportens hovedresultater afspejles i rådskonklusionerne, som lægger op til en fortsat indsats for vækstfremmende konsolidering og en stærk reformdagsorden i EU. Aldringsrapporten er en vigtig forudsætning for udarbejdelsen af Kommissionens holdbarhedsrapport for de offentlige finanser i EU, som kommer til efteråret.

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Nikolaj Villumsen nævnte, at der har været stor fokus på at få hævet pensionsalderen for ikke at komme til at mangle arbejdskraft. Men med 25 millioner arbejdsløse i Europa kunne man diskutere det fornuftige i det, eftersom det ikke mindst rammer de unge. Det er på tide at forholde sig til virkeligheden i Europa frem for til prognoser, der har vist sig ikke at holde stik.

Økonomi- og indenrigsministeren noterede sig synspunktet og bemærkede, at prognoserne viser, at man kan tillade sig at håbe på en positiv udvikling – også i de lande, der har højere ledighed end Danmark.

4. Opfølgning på G20-møde i Washington den 16.-17. april 2015

- *Orientering fra formandskabet og Kommissionen*
Rådsmøde 3387 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Opfølgning på uformelt Økofin i Riga den 24.-25. april 2015

– *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 3387 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Økonomi- og indenrigsministeren: Endelig vil der være en kort opfølgning på det uformelle økofinmøde i Riga i april, hvor vi havde interessante diskussioner om bl.a. strukturelle reformer og vækst, kapitalmarkedsunionen og aggressiv skatteplanlægning på selskabsområdet samt BEPS (Base Erosion and Profit Shifting).

Formålet med en kort opfølgning på det kommende rådsmøde er at fastholde det politiske momentum i sagerne om BEPS og kapitalmarkedsunionen. Kommissionen påtænker at fremlægge handlingsplaner i løbet af sommeren, for så vidt angår BEPS, og engang i efteråret, for så vidt angår kapitalmarkedsunionen. Der er altså fortsat momentum på disse væsentlige skattesager.

Holger K. Nielsen fandt det meget positivt, at man var gået i gang med at tale om skatteplanlægning og bad om et oversigtsnotat om forhandlingssituationen.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at det var på et meget velkomment initiativ fra bl.a. Tyskland, Frankrig og Italien, at man parallelt med OECD-sporet gør Europa klar til at implementere OECD's regler. Det optager landene generelt at gribe de muligheder, der opstår, når OECD-processen når videre.

6. Eventuelt

Økonomi- og indenrigsministeren: Uden for Økofins dagsorden vil jeg sluttelig nævne de igangværende drøftelser om en styrket ØMU. Statsministeren har orienteret udvalget, bl.a. i forbindelse med det uformelle DER-møde i februar. Kommissionens formand skal sammen med formændene for DER, eurogruppen, ECB og Europa-Parlamentet udarbejde en rapport forud for DER-mødet den 25.-26. juni. Rapporten ventes fremlagt den 10. juni, og drøftet på bl.a. Økofinmødet den 19. juni inden DER-mødet. Der vil vi kunne drøfte sagen igen.

Der var lignende drøftelser i 2012-13 ud fra Van Rompuy's ØMU-rapporter, som foreløbig ikke er mundet ud i konkrete tiltag. Det er uklart, hvad den kommende rapport vil indeholde. Man vil eventuelt genoptage tidligere forslag såsom reformkontrakter og forhåndskoordineret af større reformer. Rapporten kan eventuelt også pege på mere vidtgående forslag, såsom et fælles euroområdebudget, fælles gældsudstedelse. Endelig kan rapporten tale for yderligere institutionelle styrkelser af eurosamarbejdet (flere fora kun for eurolande i Rådet m.v.)

Alle EU-lande er inddraget i arbejdet, primært på sherpaniveau (dvs. i form af repræsentanter for stats- og regeringscheferne). Forventningen er dog, at den endelige rapport især vil være tegnet af institutionernes syn på sagen, da formændene har ansvar for rapporten, som ikke skal godkendes af landene forud for fremlæggelsen af den.

Fra dansk side har vi i processen fremført kendte danske synspunkter om sagen. Som flere andre lande mener vi, at det centrale bør være at gennemføre og håndhæve de mange styrkelser af det økonomiske samarbejde, vi allerede har vedtaget. Fra dansk side lægger vi også særlig vægt på, at evt. nye ØMU-tiltag skal være åbne og transparente for alle lande.

Mødet sluttede kl. 11.21.